Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26897
Copyright: Admont, Benediktinerstift

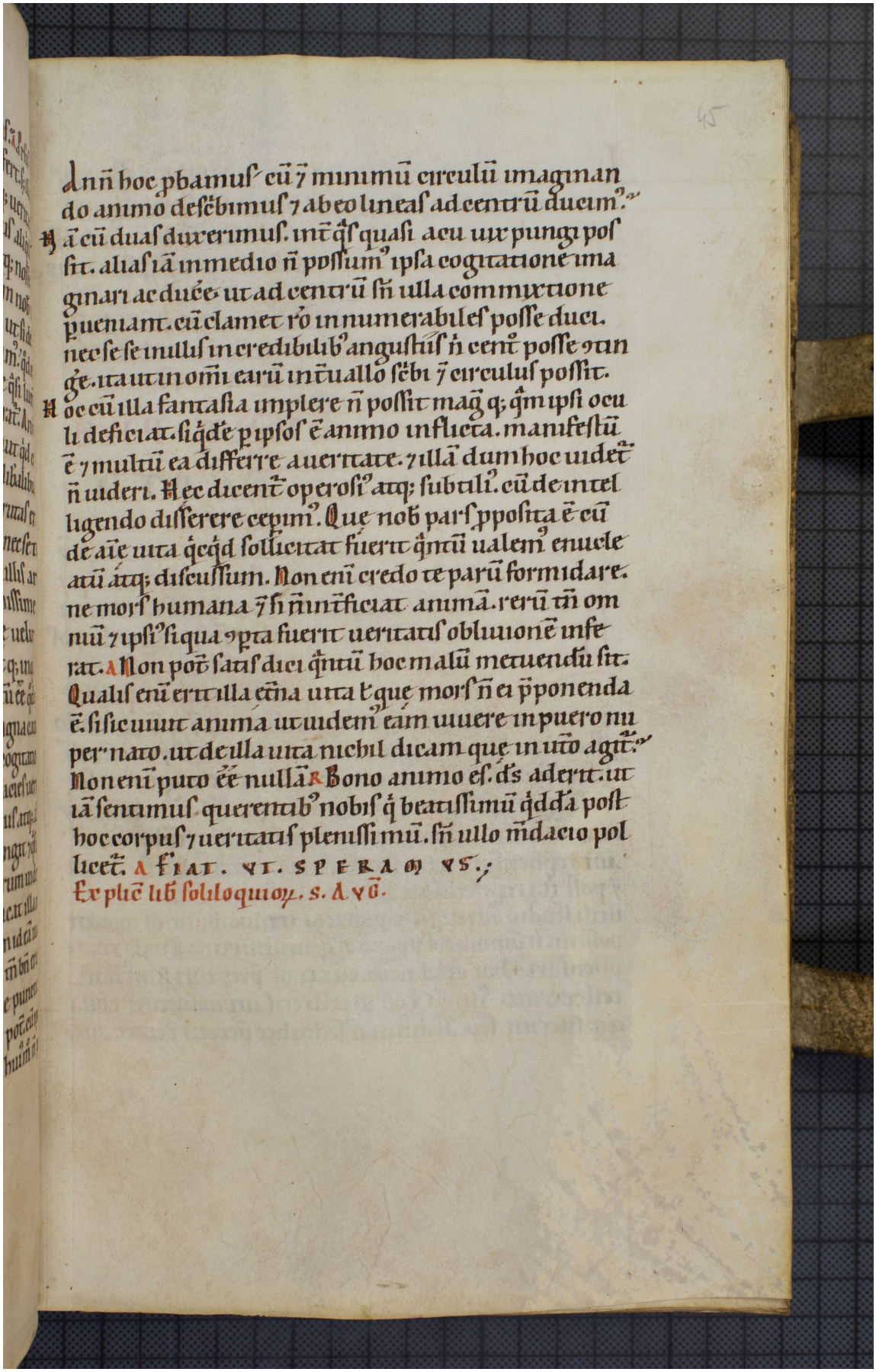

45

Ann̄ hoc pbamus cū ⁊ minimū circulū imaginando animo desēbimus ⁊ ab eo lineas ad centrū ducim⁹.
Hā cū duas duxerimus. int̄ q̄s quasi acu uix pungi possit. alias iā in medio n̄ possum⁹ ipsa cogitatione imaginari ac ducē. ut ad centrū sn̄ ulla commixtione pueniant. cū clamet r̄o innumerabiles posse duci. nec se se inuis in credibilib⁹ angustiis n̄ cent posse ⁊ tangē. ita ut in om̄i earū intuallo sēbi ⁊ circulus possit.
Hoc cū illa fantasia implere n̄ possit mag q; q̄m ipsi oculi deficiat. siq̄dē p ipsos ē animo inflicta. manifestū ē ⁊ multū ea differre a ueritate. ⁊ illā dum hoc uidet n̄ uideri. Hec dicent operosi⁹ atq; subtili⁹. cū de intelligendo disserere cepim⁹. Que nob pars ppositā ē cū de aīe uita q̄ēq̄d sollicitat fuerit q̄ntū ualem⁹ enucleatū atq; discussum. Non enī credo te parū formidare. ne mors humana ⁊ si n̄ int̄ficiat animā. rerū tn̄ omnū ⁊ ipsi⁹ siqua ꝓta fuerit ueritatis obliuionē inferat. A Non pot satis dici q̄ntū hoc malū metuendū sit. Qualis enī erit illa ētna uita t̄q; mors n̄ ei p̄ponenda ē. si sic uiuit anima ut uidem⁹ eam uiuere in puero nuper nato. ut de illa uita nichil dicam que in uto agit⁹.
Non enī puto ēē nullā R Bono animo es. d̄s adeit. ut iā sentimus. querentib⁹ nobis q̄ beatissimū q̄dd̄ā post hoc corpus ⁊ ueritatis plenissimū. sn̄ ullo m̄dacio pollicet. A FIAT. VT. SPERAMUS.
Explic̄ lib soliloquiorum. s. AVG.